

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/56/2024
Identifikačné číslo spisu:	1217211161
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1217211161.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Moniky Školníkovej v spore žalobcu: Dr. Z. G., narodený XX. W. XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, XXX XX D., zastúpeného Advokátska kancelária Marko, s.r.o., Gróbska 19, 900 27 Bernolákovo, IČO: 36 860 646 proti žalovanému: Pozemné stavby SC, s.r.o., Mliekárenska 1, 821 09 Bratislava, IČO: 43 871 437, zastúpenému KASATKIN & PARTNERS s.r.o., Záhradnícka 29, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 255 021 o určenie neplatnosti uznesení valných zhromaždení, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/40/2017 a v súčasnosti na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B2-23Cb/40/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/52/2021-662 zo dňa 27. júla 2023, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/52/2021-662 zo dňa 27. júla 2023, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/40/2017-548 zo dňa 22. septembra 2020 a vec v r a c i a Mestskému súde Bratislava III na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Žalobou doručenou Okresnému súde Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) dňa 15. júna 2017 sa žalobca domáhal určenia neplatnosti uznesení č. 1, 4 a 5 prijatých valným zhromaždením žalovaného dňa 2. decembra 2016 a neplatnosti uznesení č. 1, 2 a 3 prijatých valným zhromaždením žalovaného dňa 15. marca 2017.
2. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 23Cb/40/2017-548 zo dňa 22. septembra 2020 za aplikácie ustanovení § 122 ods. 1, ods. 2, § 125 ods. 1, § 129 ods. 1, § 131 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.
3. Vo vzťahu k určeniu neplatnosti uznesení prijatých na valnom zhromaždení žalovaného dňa 2. decembra 2016 konštatoval nedodržanie trojmesačnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby v zmysle § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď s poukazom na podpísanie zápisnice z konania valného

zhromaždenia spoločnosti žalovaného zo dňa 2. decembra 2016 žalobcom dospel k záveru, že žalobca napriek svojmu tvrdeniu, že na toto valné zhromaždenie nebol riadne pozvaný už len vzhľadom na označenie tejto listiny musel mať vedomosť, že v daný deň malo prebehnúť valné zhromaždenie a už dňa 2. decembra 2016, kedy danú listinu žalobca podpísal, mu boli známe domnelé nedostatky týkajúce sa spôsobu zvolávania valného zhromaždenia a jeho priebehu. V nadväznosti na to súd prvej inštancie ustálil, že prekluзивná lehota žalobcovi začala plynúť dňom 3. decembra 2016 (nasledujúci deň po dni, kedy žalobca podpísal zápisnicu a dozvedel sa o dôvodoch, pre ktoré sa žalobou domáhal určenia neplatnosti uznesení) a uplynula dňa 3. marca 2017, pričom žaloba bola súdu doručená až dňa 15. júna 2017. Zároveň však súd prvej inštancie poukázal na to, že v konaní ani nebolo preukázané, že by žalobca nebol na valné zhromaždenie riadne pozvaný, a to s poukazom na znalecký posudok č. 60/2018 vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity dňa 15. marca 2018 pre zadávateľa Dr. A. L., PhD., MBA. Za relevantné súd prvej inštancie nepovažoval ani tvrdenie žalobcu, že pri podpisovaní listín sa neoboznámaval s ich obsahom a dôveroval Dr. A. L., keď podľa súdu išlo o účelové tvrdenia a takýto postup nezodpovedá zachovaniu bežnej obozretnosti konateľa a spoločníka obchodnej spoločnosti. Ako irelevantné vyhodnotil aj tvrdenie žalobcu o pozmeňovaní obsahu predmetnej zápisnice a v tejto súvislosti poukázal na svedeckú výpoveď JUDr. Z. R., ako aj na výpoveď samotného žalobcu na pojednávaní konanom dňa 12. decembra 2019. (body 32., 33., 34., 35. a 36. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

4. Vo vzťahu k určeniu neplatnosti uznesení prijatých na valnom zhromaždení žalovaného dňa 15. marca 2017 súd prvej inštancie konštatoval zachovanie lehoty vyplývajúcej z § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca namietal, že valné zhromaždenie nebolo zvolané v súlade s § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka a ani v súlade so spoločenskou zmluvou žalovaného. S touto argumentáciou žalobcu sa súd prvej inštancie nestotožnil, nakoľko je v príkrom rozpore so závermi znaleckého posudku č. 60/2018, v ktorom znalec určil podpis žalobcu za pravý na listinách: Oznámenie o zámere previesť obchodný podiel zo dňa 7. februára 2017, Vzdanie sa predkupného práva zo dňa 21. februára 2017, Pozvánka na valné zhromaždenie spoločnosti žalovaného zo dňa 21. februára 2017, Potvrdenie o prevzatí pozvánok na valné zhromaždenie zo dňa 21. februára 2017, z čoho podľa súdu prvej inštancie vyplýva riadne zvolanie valného zhromaždenia konaného dňa 15. marca 2017 súladné so zákonom a spoločenskou zmluvou. Termín a program valného zhromaždenia bol oznámený spoločníkom písomnou pozvánkou v lehote 15-tich dní pred dňom konania, čo osvedčuje písomná pozvánka zo dňa 21. februára 2017 a písomné potvrdenie o jej prevzatí opatrené podpisom žalobcu. Žalobca sa však valného zhromaždenia nezúčastnil a nevyužil svoje hlasovacie právo, resp., ak by aj hlasovacie právo využil, nič by to nezmenilo na prijatých uzneseniach, nakoľko žalobca v tom čase disponoval len 1/3 hlasov oproti 2/3 hlasov ostatných spoločníkov. Zo znaleckého posudku tiež vyplynulo, že žalobca sa riadne a včas vzdal predkupného práva na prevzatie obchodného podielu iného spoločníka, v dôsledku čoho bol Dr. A. L. oprávnený nakladať so svojím obchodným podielom tak, že tento previedol na tretiu osobu. Ako irelevantnú súd prvej inštancie vyhodnotil aj dodatočnú a následne i pozmeňovanú argumentáciu žalobcu o mieste jeho pobytu dňa 21. februára 2017, ktorú žalobca preukazoval fotografiami vyhodnotenými súdom prvej inštancie ako nepreukazné. V súvislosti s uznesením č. 3 prijatým na valnom zhromaždení žalovaného dňa 15. marca 2017 súd prvej inštancie uviedol, že riadne odvolanie žalobcu z funkcie konateľa žalovaného nemôže byť chápané ako zásah do jeho práv, nakoľko je to oprávnenie valného zhromaždenia rozhodnúť o odvolaní konateľa. Keďže žalobca nepreukázal ním tvrdené skutočnosti vo vzťahu k valnému zhromaždeniu žalovaného dňa 15. marca 2017, súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú (bod 37. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

5. Na základe odvolania žalobcu podaného z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), e), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozhodoval Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“), ktorý rozsudkom č. k. 4Cob/52/2021-662 zo dňa 27. júla 2023 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa s poukazom na § 387 ods. 1, ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil ako vecne správny po skutkovej i právnej stránke s tým, že argumentácia v odvolaní nie je spôsobilá privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

6. Námitku neligitimity a neplatnosti právneho zastúpenia žalovaného (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP) odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko plnomocenstvo bolo zo strany žalovaného udelené prostredníctvom konateľa spoločnosti Dr. A. L. v súlade so zápisom v obchodnom registri a zároveň žalovaný v prílohe podania doručeného súdu dňa 30. decembra 2020 predložil Dohodu spoločníkov podľa čl. 11 bodu 9 Spoločenskej zmluvy spoločnosti žalovaného zo dňa 13. marca 2017, v ktorej sa spoločníci dohodli na tom, že Dr. A. L. zostane konateľom spoločnosti aj po zániku jeho účasti v spoločnosti (bod 13. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu).

7. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP (nevykonanie navrhnutých dôkazov) odvolací súd poukázal na § 185 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva, že súd nemusí vykonať všetky navrhované dôkazy, avšak v zmysle § 220 ods. 2 CSP musí tento svoj postup vysvetliť v odôvodnení rozsudku, čo sa týka aj návrhu žalobcu, aby súd uložil žalovanému povinnosť predložiť originály zápisníc z valných zhromaždení žalovaného zo dňa 2. decembra 2016 a zo dňa 15. marca 2017 (bod 25. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Súčasne odvolací súd poukázal na princíp voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúci z § 191 CSP a uviedol, že skutočnosť, že znalecký posudok č. 60/2018 bol vypracovaný pre zadávateľa Dr. A. L. nie je pre posúdenie jeho záverov relevantná, a to s poukazom na § 209 ods. 1, ods. 2 CSP. Podľa odvolacieho súdu žalobca vo vzťahu k výpovedi svedka JUDr. Z. R. namietaný rozpor s dobrými mravmi nepreukázal a ide len o jeho subjektívne tvrdenie, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní (bod 17. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu).

8. S odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP sa odvolací súd vysporiadal v bodoch 14., 15. a 16. odôvodnenia. Poukázal na ustanovenie § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k valnému zhromaždeniu dňa 2. decembra 2016 konštatoval, že prebehlo riadne, v súlade so zákonom a pri plnej vedomosti žalobcu o všetkých bodoch jeho programu. Žalobca musel mať vedomosť o konaní valného zhromaždenia, keďže podpísal zápisnicu z jeho konania. V konaní sa nepreukázala zmena obsahu zápisnice a žalobca nepredložil žiaden objektívny a relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval, že nepodpísal zápisnicu v znení, ako bola predložená žalovaným. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca neplatnosť uznesení valného zhromaždenia zo dňa 2. decembra 2016 napadol žalobou po márnom uplynutí 3-mesačnej zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty. Vo vzťahu k valnému zhromaždeniu dňa 15. marca 2017 sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktorý sa v odôvodnení svojho rozsudku presvedčivo vysporiadal s argumentáciou žalobcu, ktorá je podľa odvolacieho súdu v rozpore s vykonanými dôkazmi. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukázal na závery znaleckého posudku, z ktorých vyplýva pravosť podpisu žalobcu na posudzovaných listinách a na to nadväzujúci záver o riadnom zvolaní valného zhromaždenia v súlade s § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka a v súlade so spoločenskou zmluvou žalovaného, v dôsledku čoho nebolo porušené právo žalobcu zúčastniť sa valného zhromaždenia a na tomto hlasovať. Žalobca sa však valného zhromaždenia dňa 15. marca 2017 nezúčastnil, a teda svoje hlasovacie právo nevyužil. Zo znaleckého posudku taktiež vyplynulo, že žalobca sa riadne a včas vzdal predkupného práva na prevzatie obchodného podielu iného spoločníka (Dr. A. L.) a na základe tejto skutočnosti bol Dr. A. L. oprávnený nakladať so svojím obchodným podielom tak, že tento previedol na tretiu osobu (uznesenie č. 2 valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 15. marca 2017). Ohľadne namietanej uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia, keď žalobca poukazoval na neplatnosť hlasov spoločníka, o prevode obchodného podielu, ktorého sa hlasuje, resp. skutočnosť, že splnomocnenec spoločníka nesmie byť konateľom spoločnosti poukazujúc na § 125, § 126, § 127 ods. 6 Obchodného zákonníka, odvolací súd uviedol, že zo zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 15. marca 2017 bod IV. Prerokovanie a schválenie prevodu obchodného podielu Dr. A. L. na cyperskú spoločnosť BABOLAD LTD vyplýva, že pri posudzovaní uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia o tomto bode programu, ako aj pri hlasovaní o tomto bode programu sa neprihliadalo na hlasy spoločníka Dr. A. L., ktoré nemôže vykonávať. Z uvedenej zápisnice tiež vyplýva, že za spoločnosť BENZINOL SLOVAKIA s.r.o. konal na tomto valnom zhromaždení Dr. A. L. ako jej konateľ, nie splnomocnenec. Námietky žalobcu v odvolaní preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca v zákonnej lehote dovolanie, ktorým sa domáha, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej

inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) odvodzuje od § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

10. Pre právne posúdenie platnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 2. decembra 2016 bolo podľa dovolateľa najpodstatnejšie posúdenie originálu zápisnice z tohto valného zhromaždenia a v tomto smere dovolateľ vytýka súdu prvej inštancie nevykonanie ním navrhnutého dôkazu na predloženie originálu žalovaným, keďže žalobca bol medzi 17. aprílom 2017 až 27. júnom 2017 vykradnutý a boli mu odcudzené dokumenty. Práve tento dôkaz bol spôsobilý preukázať, že podpisy na zápisnici, podľa ktorej sa žalobca údajne dobrovoľne vzdal rovnosti hlasovacích práv, nie sú podpismi žalobcu, resp., že listina bola sfaľovaná. Zamietnutie návrhu na vykonanie dôkazu predložením originálu zápisnice valného zhromaždenia zo dňa 2. decembra 2016 a rozhodnutie bez vyhodnotenia tohto dôkazu je procesný postup, ktorým súd prvej inštancie (ktorého postup ako správny vyhodnotil odvolací súd) znemožnil žalobcovi, aby vykonával svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Dovolateľ obom súdom nižšej inštancie vytýka, že sa vôbec nevysporiadali s prostriedkom procesného útoku - namietanie nedodržania zákonného postupu pre zvolanie valných zhromaždení 2. decembra 2016 a 15. marca 2017. V tomto smere dovolateľ poukázal na čl. 10 bod 5 a čl. 24 bod 3 spoločenskej zmluvy žalovaného (spôsob zvolania valného zhromaždenia a spôsob doručovania oznámení spoločnosti spoločníkom), na ustanovenie § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka a tiež namietal, že zmenu hlasovacích práv ako podstatný bod programu pozvánka na valné zhromaždenie konané dňa 2. decembra 2016 neobsahovala a nebola doručovaná 15 dní pred jeho konaním.

12. Porušenie svojho procesného práva dovolateľ vidí aj v tom, že súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s jeho námietkou, že žalovaný koná prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý bol splnomocnený Dr. A. L. napriek existencii čl. 11 bod 9 spoločenskej zmluvy, podľa ktorého výkon funkcie konateľa, ktorý je spoločníkom, končí zánikom jeho účasti v spoločnosti. Odvolací súd sa s touto námietkou vysporiadal odkazom na Dohodu spoločníkov zo dňa 13. marca 2017, ktorá bola do súdneho spisu žalovaným doložená dňa 30. decembra 2020, t.j. 3 mesiace po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, a ktorá je za dvoch spoločníkov podpísaná práve Dr. L.. Dohoda nie je podpísaná ani cyperskou spoločnosťou BABOLAD LTD, ktorá nadobudla obchodný podiel od Dr. A. L. dňa 15. marca 2017 a ani dovolateľom.

13. Dovolateľ namieta nesprávnosť záveru odvolacieho súdu o uznášaniaschopnosti a hlasovaní o bode IV. programu valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 15. marca 2017 (prerokovanie a schválenie prevodu obchodného podielu Dr. A. L. na cyperskú spoločnosť BABOLAD LTD). Odvolací súd síce na rozdiel od súdu prvej inštancie aspoň nahliadol do spoločenskej zmluvy (čl. 11 bod 9 a čl. 7 bod 9), avšak tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd opomenuli ustanovenie čl. 10 bod 3 spoločenskej zmluvy, podľa ktorého je valné zhromaždenie spôsobilé uznávať sa, ak sú prítomní všetci spoločníci spoločnosti alebo ich zástupcovia. Pokiaľ sú 3 hlasy, jeden je neprítomný a na druhý sa neprihliada, potom matematicky, logicky ani právne nie je možné dosiahnuť s 1 hlasom nadpolovičnú väčšinu pri celkovom počte 3 hlasy a dokonca ani pri 2 hlasoch.

14. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu zo dňa 7. februára 2024 navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť. Vo vzťahu k nevykonaniu dôkazu (predloženie originálu zápisnice z valného zhromaždenia konaného dňa 2. decembra 2016 žalovaným) uviedol, že žalobcom podané trestné oznámenie vo veci krádeže bolo dňa 24. septembra 2018 právoplatne ukončené podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a v spore o vydanie vecí na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B2-52C/30/2017 žalobca žiada vydať výlučne veci osobnej povahy a spotreby. Tvrdenie žalobcu o falšovaní zápisnice považuje žalovaný za účelové bez zásadného vplyvu na záver, že žalobca bol s textom zápisnice oboznámený, podpísal ju a podpis úradne osvedčil. Odvolací súd sa vysporiadal s odvolacou námietkou súvisiacou s márnym uplynutím 3-mesačnej zákonom stanovenej lehoty vo vzťahu k uzneseniam prijatým na valnom zhromaždení konanom dňa 2. decembra 2016, ako aj s odvolacou námietkou týkajúcou sa nedodržania zákonného postupu pre zvolanie valných zhromaždení. Konateľ žalovaného Dr. A. L. nebol žalobcom počas trvania

konania pred súdom prvej inštancie spochybňovaný. S touto námietkou žalobca prišiel až v podanom odvolaní, v reakcii na čo žalovaný predložil Dohodu spoločníkov uzavretú dňa 13. marca 2017. K námietke uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia dňa 15. marca 2017 žalovaný uviedol, že vzhľadom na uznesenie č. 4 prijaté na valnom zhromaždení dňa 2. decembra 2016 bola spoločenská zmluva doplnená o čl. 8 „Počet hlasov spoločníkov a hlasovanie na valnom zhromaždení“, na čo nadväzuje aj prijaté uznesenie č. 5 o zmene spoločenskej zmluvy. Znenie čl. 10 bod 3 spoločenskej zmluvy zjavne nebolo nedopatrením odstránené, nič to však nemení na prijatom uznesení č. 4 a následkoch s tým spojených. Dr. A. L. o prevode svojho obchodného podielu nehlasoval a pri tomto bode sa pri posudzovaní spôsobilosti valného zhromaždenia uznášať sa a pri hlasovaní na valnom zhromaždení neprihliadalo na jeho hlas. Žalovaný má za to, že nebol naplnený ani dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nevymedzil, ako sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

15. Dovolateľ vo vyjadrení zo dňa 26. apríla 2024 zotrval na podstatnej časti svojej argumentácie obsiahnutej v dovolaní.

16. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je sčasti dôvodné.

K namietanej vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP.

17. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Dovolanie žalobcu neobsahuje štruktúrovanú argumentáciu osobitne ku každému dovolaciemu dôvodu, avšak za aplikácie princípu materiálneho prístupu k dovolaniu možno vo vzťahu k uplatňovanému dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP vyabstrahovať dôvody, v ktorých má podľa dovolateľa táto vada spočívať, a teda po obsahovej stránke dovolanie napĺňa dikciu § 431 ods. 2 CSP.

19. Dovolateľ v dovolaní namietal porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nevykonania dôkazu a nevysporiadania sa s prostriedkami procesného útoku. Obom súdom nižšej inštancie vytýkal nevysporiadanie sa s námietkou nedodržania zákonného postupu pre zvolanie valných zhromaždení 2. decembra 2016 a 15. marca 2017 a s námietkou týkajúcou sa splnomocnenia právneho zástupcu žalovaného Dr. A. L. napriek existencii čl. 11 bod 9 spoločenskej zmluvy. Odvolaciemu súdu vytýkal nesprávnosť jeho záveru o uznášaniaschopnosti a hlasovaní o bode IV. programu valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 15. marca 2017 (prerokovanie a schválenie prevodu obchodného podielu Dr. A. L. na cyperskú spoločnosť BABOLAD LTD) v dôsledku opomenutia ustanovenia čl. 10 bod 3 spoločenskej zmluvy.

20. Aplikácia procesných noriem je procesným postupom tak, ako ho predpokladá § 420 písm. f) CSP. Citované ustanovenie je tak priestorom ochrany tých základných práv, do ktorých bolo zasiahnuté rôznymi nesprávnymi procesnými postupmi a rozhodnutiami (obdobne nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. US 225/2020 zo dňa 15. apríla 2021).

21. Nakoľko konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozhodnutím súdu prvej inštancie vytvára organickú (kompletizujúcu) jednotu, dovolací súd pri posudzovaní jednotlivých častí dovolacej argumentácie zohľadňoval obsah rozhodnutí oboch súdov nižšej inštancie.

22. Vo vzťahu k namietanému nevykonaniu dovolateľom navrhnutého dôkazu, spočívajúceho v uložení

povinnosti žalovanému predložiť originál zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 2. decembra 2016, dovolací súd v prvom rade uvádza, že v zmysle § 185 ods. 1 CSP platí, že je na rozhodnutí súdu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Z dikcie ustanovenia § 220 ods. 2 CSP zároveň vyplýva pre súd povinnosť v odôvodnení rozsudku uviesť dôvody, pre ktoré navrhnuté dôkazy nevykoná. K tomu v danom prípade zo strany súdu prvej inštancie aj došlo, keď dôvody vysvetlil v bode 25. svojho rozsudku, v ktorom konštatoval nemožnosť zabezpečenia tohto dôkazu vzhľadom na odobratie originálov zápisníc počas policajnej razie v priestoroch žalovaného v roku 2017, čo žalovaný osvedčil predložením Zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 27. júna 2017. Tieto súdom prvej inštancie prezentované dôvody nevykonania navrhnutého dôkazu žalobca v odvolaní spochybňoval len tvrdením, že žalovaný ako obchodná spoločnosť má zo zákona povinnosť originály zápisníc uchovávať a za túto povinnosť je zodpovedný konateľ. Odvolací súd sa s predmetnou odvolacou námietkou relevantným spôsobom vysporiadal v bode 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom poukázal na § 185 ods. 1, § 220 ods. 2 CSP a predovšetkým na bod 25. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. S poukazom na vyššie uvedené teda nemôže obstať tvrdenie v dovolaní, že odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštancie stotožnil všeobecným odkazom na ústavný princíp nezávislosti súdov a z neho vyplývajúceho voľného hodnotenia dôkazov. Dovolateľ v dovolaní len opakuje svoj názor o potrebe vykonania tohto dôkazu, avšak bez akejkoľvek reflexie reagujúcej na konkrétne dôvody jeho nevykonania prezentované súdom prvej inštancie a akceptované odvolacím súdom.

23. Ako neopodstatnenú vyhodnotil dovolací súd aj dovoláciu argumentáciu spočívajúcu v tvrdení, že súdy nižšej inštancie sa vôbec nevysporiadali s prostriedkom procesného útoku predstavujúcim námietku nedodržania zákonného postupu pre zvolanie valných zhromaždení konaných v dňoch 2. decembra 2016 a 15. marca 2017. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby bolo vo vzťahu k určeniu neplatnosti uznesení prijatých na valnom zhromaždení žalovaného dňa 2. decembra 2016 primárne založené na závere o nedodržaní prekluzívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby vyplývajúcej z § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka. Nad rámec s tým súvisiacej argumentácie sa súd prvej inštancie v bode 35. odôvodnenia zaoberal aj otázkou riadneho zvolania tohto valného zhromaždenia. Pri valnom zhromaždení konanom dňa 15. marca 2017 súd prvej inštancie konštatoval zachovanie lehoty na podanie žaloby a v bode 37. odôvodnenia sa podrobne vysporiadal so spornou otázkou jeho riadneho zvolania. Odvolací súd sa k námietke nedodržania zákonného postupu pre zvolanie valných zhromaždení vyjadril v bodoch 15. a 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých uviedol aj dôvody, pre ktoré sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie v tejto otázke.

24. Podľa § 442 CSP je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, tzn. skutkové zistenia a odvolacím súdom ustálený skutkový stav nemôžu byť predmetom dovolacieho prieskumu vzhľadom na citované ustanovenie § 442 CSP a viazanosť dovolacieho súdu skutkovým stavom zisteným odvolacím súdom. Dovolací súd nie je oprávnený sám vykonávať dokazovanie, preto nie je oprávnený ani nižšími súdmi vykonané dokazovanie prehodnocovať (viď aj 3Obdo/12/2022). Do kompetencie dovolacieho súdu v súvislosti s posudzovaním naplnenia alebo nenaplnenia prípustnosti a dôvodnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP vo vzťahu k dokazovaniu však patrí preskúmavanie správnosti procesných postupov a dodržania procesných pravidiel nastavených procesno-právnu úpravou.

25. Dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu, že sa s námietkou týkajúcou sa splnomocnenia právneho zástupcu žalovaného Dr. A. L., ako konateľom po zániku jeho účasti v spoločnosti vysporiadal odkazom na Dohodu spoločníkov zo dňa 13. marca 2017, ktorá bola do súdneho spisu žalovaným doložená dňa 30. decembra 2020, teda 3 mesiace po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu. K tomu dovolací súd uvádza, že z rozsudku súdu prvej inštancie je zrejme nevysporiadanie sa s touto námietkou napriek tomu, že jej uplatnenie žalobcom v záverečnej reči súd prvej inštancie konštatuje v bode 8. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Tento nedostatok na základe odvolania odstraňoval odvolací súd v bode 13. dovolaním dotknutého rozsudku, a to argumentáciou založenou jednak na zápise v obchodnom registri a jednak na Dohode spoločníkov zo dňa 13. marca 2017. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že predmetná dohoda nebola súčasťou súdneho spisu v čase konania pred súdom prvej inštancie a netvorila ani prílohu vyjadrenia žalovaného k odvolaniu zo dňa 28. decembra 2020 (č.l. 562-567 súdneho spisu), ale bola

žalovaným predložená až ďalším podaním zo dňa 30. decembra 2020 (č.l. 572-575 súdneho spisu). V tomto smere dovolací súd ustálil záver o nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, keď na takto predložený listinný dôkaz prihliadal bez toho, aby sa vysporiadal s otázkou jeho prípustnosti v zmysle § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní) a s otázkou včasnosti jeho uplatnenia v zmysle § 373 ods. 4 CSP, čím došlo k zaťaženiu odvolacieho konania vadou zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

26. V rámci dovolacej argumentácie vzťahujúcej sa k záveru odvolacieho súdu o uznášaniaschopnosti a hlasovaní o bode IV. programu valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 15. marca 2017 (prerokovanie a schválenie prevodu obchodného podielu Dr. A. L. na cyperskú spoločnosť BABOLAD LTD) dovolateľ uvádza, že odvolací súd zrejme vychádzal z čl. 11 bod 9 a čl. 7 bod 9 spoločenskej zmluvy, avšak oba sudy nižšej inštancie opomenuli ustanovenie čl. 10 bod 3 spoločenskej zmluvy. Súčasne dovolateľ spochybňuje v zápisnici o priebehu valného zhromaždenia konštatovaný výsledok hlasovania o tomto bode programu, keď uvádza, že pokiaľ sú 3 hlasy, jeden je neprítomný a na druhý sa neprihliada, potom nie je možné dosiahnuť s 1 hlasom nadpolovičnú väčšinu. Za aplikácie princípu materiálneho prístupu k dovolaniu (preferovaného aj ústavným súdom) dovolací súd dospel k záveru, že z obsahu dovolania možno vyabstrahovať podstatu námietky dovolateľa smerujúcu k hodnoteniu dôkazov.

27. V súvislosti s preskúvaním hodnotenia dôkazov dovolací súd poznamenáva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je určené na prehodenie dokazovania (ICdo/145/2020). V rámci dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP je však najvyšší súd oprávnený preskúmať logickú, funkčnú a teologickú konzistentnosť hodnotenia dôkazov, ako súčasť posudzovania práva na spravodlivý proces. V tomto kontexte je preto hodnotenie dôkazov preskúmateľné. V opačnom prípade by skutkové závery ostali nedotknuteľné tak, ako ich uzavrel krajský súd. Podľa ústavného súdu zásada viazanosti zisteným skutkovým stavom neznamena, že najvyšší súd je viazaný takou interpretáciou dôkazu, ktorá v sebe obsahuje ničím nepodloženú účelovo vytvorenú domnienku, ktorej jediným cieľom je vylúčiť danosť nároku. Rovnako túto zásadu nemožno interpretovať, ako nemožnosť najvyššieho súdu reagovať na zjavný, ničím neodôvodnený, a preto arbitrárny skutkový omyl. Preto najvyšší súd má právo skúmať, či hodnotenie dôkazov nie je natoľko mimo prípustného a logického rámca hodnotenia dôkazov, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri III. ÚS 104/2022).

28. V takýchto prípadoch podstatou dovolacieho prieskumu nie je prehodenie skutkového stavu dovolacím súdom, ale kontrola postupu súdov nižších inštancií pri procese jeho zisťovania a vyhodnocovania.

29. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dovolateľ v procesnom postavení žalobcu už priamo v žalobe okrem iného namietal uznášaniaschopnosť a nedostatok počtu hlasov na prijatie uznesení valného zhromaždenia dňa 15. marca 2017 a v rámci tejto argumentácie poukázal na čl. 10 body 3 a 4 spoločenskej zmluvy žalovaného zo dňa 2. decembra 2016 (č.l. 4 súdneho spisu). Na č.l. 21-26 súdneho spisu sa nachádza „Úplné znenie spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti pozemné stavby SC, s.r.o.“ zo dňa 2. decembra 2016, ktoré vo vzťahu k úprave uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia a rozhodovania na valnom zhromaždení obsahuje vzájomne nesúladne, až rozporné ustanovenia, a to vo vzťahu k uznášaniaschopnosti čl. 8 bod 2 (valné zhromaždenie je schopné uznášania, ak sú prítomní spoločníci, ktorí majú aspoň polovicu všetkých hlasov) a čl. 10 bod 3 (valné zhromaždenie je spôsobilé uznášať sa, ak sú prítomní všetci spoločníci spoločnosti alebo ich zástupcovia) a vo vzťahu k rozhodovaniu na valnom zhromaždení čl. 8 bod 3 (valné zhromaždenie rozhoduje prostou väčšinou hlasov prítomných spoločníkov) a čl. 10 bod 4 (valné zhromaždenie rozhoduje súhlasom aspoň dvojtretinovej väčšiny všetkých hlasov spoločníkov). Obsah zodpovedajúci zneniu čl. 10 body 3, 4 bol súčasťou už úplného znenia spoločenskej zmluvy zo dňa 7. novembra 2013 (ustanovenia boli číslované ako čl. 9 body 3, 4) a čl. 8 body 2, 3 sa stali súčasťou spoločenskej zmluvy žalovanej spoločnosti v nadväznosti na uznesenia č. 4 a č. 5 prijaté na valnom zhromaždení konanom dňa 2. decembra 2016, pričom uznesením č. 5 bola schválená zmena spoločenskej zmluvy spočívajúca

vo vložení čl. 8 „Počet hlasov spoločníkov a hlasovanie na valnom zhromaždení“ s tým, že všetky ostatné články spoločenskej zmluvy menia číslovanie o jednu číslicu. Z rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že v tomto smere nepodrobil obsah listinného dôkazu predstavujúceho úplné znenie spoločenskej zmluvy zo dňa 2. decembra 2016 žiadnemu hodnoteniu, nijako sa nevysporiadal s rozpornosťou jednotlivých ustanovení spoločenskej zmluvy a z jeho rozhodnutia ani nie je zrejmé, ktoré z týchto rozdielných ustanovení považoval pre svoje rozhodovanie za relevantné, a z akého dôvodu. Za správny nie je možné považovať taký postup súdu, pri ktorom buď úplne absentuje relevantné hodnotenie dôkazu alebo je v procese vyhodnocovania dôkazu ignorovaná jeho zjavná rozporupnosť, prípadne je na predmet sporu aplikovaná iba jedna časť obsahu dôkazu bez zdôvodnenia neaplikovania inej časti vzťahujúcej sa k rovnakej otázke alebo situácii. V súvislosti s valným zhromaždením konaným dňa 15. marca 2017 sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal otázkou jeho uznášaniaschopnosti z pohľadu úpravy v spoločenskej zmluve a jednotlivé žalobou namietané uznesenia nepodrobil posudzovaniu v nadväznosti na úpravu rozhodovania na valnom zhromaždení obsiahnutú v spoločenskej zmluve. Súd prvej inštancie neposkytol dovolateľovi komplexnú odpoveď na spornú otázku uznášaniaschopnosti a nedostatočného počtu hlasov na prijatie uznesení valného zhromaždenia, ako ani na otázku týkajúcu sa aplikácie čl. 10 body 3 a 4 spoločenskej zmluvy žalovaného zo dňa 2. decembra 2016 na daný spor, pričom tento stav je priamym následkom nevyhodnotenia vykonaných dôkazov postupom súladným s § 191 ods. 1 CSP, t.j. hodnotenie každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti so starostlivým prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Odvolací súd sa v bode 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku na rozdiel od súdu prvej inštancie vyjadril k uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia konaného dňa 15. marca 2017, avšak len v tom zmysle, že zo zápisnice z valného zhromaždenia vo vzťahu k prerokovaniu a schváleniu prevodu obchodného podielu Dr. A. L. na cyperskú spoločnosť BABOLAD LTD vyplýva, že pri posudzovaní uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia o tomto bode programu, ako aj pri hlasovaní sa neprihliadalo na hlasy spoločníka Dr. A. L., ktoré nemôže vykonávať. Ani odvolací súd sa nezaoberal rozporným obsahom spoločenskej zmluvy zo dňa 2. decembra 2016 v súvislosti so spornosťou uznášaniaschopnosti a dostatku počtu hlasov na prijatie jednotlivých uznesení. Dovolateľ v rámci svojho procesného útoku pred súdom prvej inštancie poukazoval na čl. 10 body 3 a 4 spoločenskej zmluvy a na tento jeho argument podstatného významu pre posudzovanie platnosti sporných uznesení prijatých na valnom zhromaždení konanom dňa 15. marca 2017 mu nebola poskytnutá odpoveď ani zo strany súdu prvej inštancie a ani zo strany súdu odvolacieho.

31. V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd pre úplnosť uvádza, že v podmienkach dovolacieho konania je bezpredmetné tvrdenie žalovaného vo vyjadrení k dovolaniu o tom, že znenie čl. 10 bod 3 spoločenskej zmluvy nebolo odstránené nedopatrením. Dovolacie konanie nie je konaním nachádzacím, dovolací súd nevykonáva dokazovanie, nemôže dôkazy hodnotiť a vyvodzovať z nich skutkové závery, a teda ani akokoľvek posudzovať dôvody existencie vzájomne nesúladných ustanovení spoločenskej zmluvy. Takýto procesný postup prináleží realizovať primárne súdu prvej inštancie a v prípade doplnenia alebo zopakovania dokazovania i odvolaciemu súdu.

32. Najvyšší súd preskúmaním logickej, funkčnej a teologickej konzistentnosti hodnotenia dôkazov zistil, že ak súdy na základe vykonaného dokazovania dospeli k svojim záverom bez náležitého vysporiadania sa s rozpornosťou ustanovení spoločenskej zmluvy zo dňa 2. decembra 2016 majúcich podstatný význam pre posudzovanie predmetu sporu v otázkach uznášaniaschopnosti valného zhromaždenia konaného dňa 15. marca 2017 a rozhodovania na ňom vo vzťahu k jednotlivým sporným uzneseniam, potom požadovaná konzistentnosť hodnotenia dôkazov absentuje, čím bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces a zároveň naplnený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 CSP v spojení s § 420 písm. f) CSP.

K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

33. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo

od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

34. Podľa § 432 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

35. Podľa § 432 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

36. O tom, či je daná prípustnosť dovolania, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ vysvetlil, konkretizoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje ním uvedené zákonné ustanovenie. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu uplatneným dovolacím dôvodom, neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/235/2016 zo dňa 13. júla 2017).

37. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že v zmysle rozhodnutia publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ (§ 421 ods. 1 CSP) predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali.

38. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 336/2019 zo dňa 9. júna 2020 (zverejnenom v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 22/2020) vyslovil, že „Najvyšší súd sa pri posudzovaní dovolacej právnej otázky nemôže zamerať len na jednu vetu, ktorú dovolateľ prípadne v dovolaní označí ako právnu otázku a izolovať sa od toho, ako je vymedzený dovolací dôvod. Právna otázka podľa § 421 CSP a dovolací dôvod (nesprávne právne posúdenie) podľa 432 CSP sú „spojené nádoby“, preto najvyšší súd nemôže posudzovať prípustnosť dovolania striktne len na základe toho, ako dovolateľ túto prípustnosť formálne vymedzil na konkrétnom riadku svojho podania. Je potrebné brať do úvahy aj dovolací dôvod, vyabstrahovať z neho právnu otázku podľa § 421 CSP a až následne možno posúdiť, (a) či od tejto otázky záviselo napadnuté rozhodnutie, a (b) či ide o otázku, ktorá napĺňa niektoré z písmen a) až c) v § 421 ods. 1 CSP. Teda na jednej strane je potrebné pokúsiť sa autenticky porozumieť dovolateľovi - jeho textu ako celku, ale na druhej strane nedotvárať vec na úkor procesnej protistrany. Nie je úlohou najvyššieho súdu „hádať“, čo povedal dovolateľ, ale ani vyžadovať akúsi dokonalú formuláciu dovolacej otázky“.

39. V prípade prejednávaneho dovolania je v prvom rade potrebné uviesť, že v ňom absentuje explicitné označenie argumentácie, ktorá by sa mala vzťahovať k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Dovolací súd konštatuje, že ani pri maximálnej snahe o autentické porozumenie obsahu dovolania a pri rezignácii na dokonalú formuláciu dovolacej otázky nie je možné na základe dovolacieho dôvodu a celkového obsahu dovolania z neho vyextrahovať konkrétnu právnu otázku, pri ktorej by bolo

možné ďalej posudzovať danosť jej kľúčového významu pre rozhodnutie odvolacieho súdu a možný odklon jej riešenia odvolacím súdom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V dovolaní sú síce na viacerých miestach uvádzané slovné spojenia ako „právne posúdenie“, či „právne zhodnotenie platnosti valných zhromaždení“, avšak z pohľadu naplnenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP sa jedná o formu bez obsahu, keďže z dovolania nie je abstrahovateľná ani právna otázka a ani k nej prináležiaca relevantná právna argumentácia, z ktorej by bolo zistiteľné, v čom dovolateľ vidí nesprávnosť právneho posúdenia konkrétnej právnej otázky odvolacím súdom, a aké právne posúdenie považuje za správne. Ani pri aplikovaní materiálneho prístupu k obsahu dovolania nemôže dovolací súd za dovolateľa jeho argumentáciu dotvárať, nakoľko by tým došlo k neprípustnému zásahu do procesných práv druhej sporovej strany. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP daná nie je a dovolanie neobsahuje vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom zodpovedajúcim dikcii § 432 ods. 1, ods. 2 CSP.

40. V nadväznosti na body 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31. a 32. vyššie, dovolací súd konštatuje dôvodnosť dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

41. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

42. Ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie, a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.